

DISCURS DEL CONSELLER I PORTAVEU DEL GRUP PSOE DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA, JOSEP MARÍ RIBAS, EN LA DEFENSA DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI DE REGULACIÓ D'ENTRADA DE VEHICLES A EIVISSA.

Moltes gràcies, senyor president.
Bon dia, senyores diputades, senyors diputats.

Com a portaveu del grup Socialista, vull transmetre, d'una banda, l'ànim reforçat respecte al convenciment que aquesta proposició de llei de control de l'afluència de vehicles a l'illa d'Eivissa per a la sostenibilitat turística anirà endavant, i no em refereix a la seua aprovació parlamentària, sinó a la seua aplicació al més prompte possible.

I vull transmetre també el meu convenciment que aquest instrument marcarà un nou punt d'inflexió quant a la regulació de la indústria fonamental de la nostra illa, i sense la qual no podríem entendre la transformació i el camí de progrés i benestar que ha suposat el turisme, però també una sèrie de desequilibris que tenim la responsabilitat i l'obligació de corregir.

Instruments com han estat les diferents lleis de protecció del territori i dels espais naturals.

Com va ser la protecció de ses Salines d'Eivissa i Formentera. Una lluita ciutadana i política iniciada a mitjans dels anys 70, que va continuar als 90, i que no vàrem donar per finalitzada fins a l'any 2001, amb l'aprovació en aquest Parlament de la Llei de Parc Natural.

Ses Salines han set un símbol de la lluita per la defensa dels valors que justament varen fer de la nostra illa un indret d'atracció turística de fama mundial.

Perquè, des dels anys 70, diverses generacions d'eivissencs i d'eivissenques hem tengut molt clar que volem turisme, però no a qualsevol preu.

I el preu de perdre el paisatge, el nostre patrimoni, la nostra cultura i el benestar aconseguit els últims anys gràcies als nostres visitants, és un preu massa elevat que no hem de pagar.

M'he referit a ses Salines, però podria parlar de Cala d'Hort, de la lluita antiautopistes i de tantes altres banderes que hem aixecat alguns a la nostra illa els últims 10, 20, 30 i 40 anys.

I moltes més que aixecarem, moltes més que aixecarà una societat, eivissenca, que ha renunciat a moltes coses per aconseguir-ne d'altres, però que també continua mantenint plenament la consciència de poble.

La proposició de Llei que avui presentam neix, justament, d'una evolució no per esperable, menys criticable.

Fa prop de 20 anys, quan milers de persones es varen començar a mobilitzar i manifestar contra els projectes d'autovies, contra uns projectes absolutament agressors contra el territori que varen provocar un fractura que mai més podrem sanar, ja advertien del que acabaria passant.

Unes grans infraestructures viàries, destinades únicament al vehicle privat, que es varen fer inclús sense parades de bus i sense cap previsió d'incorporar-hi sistemes de transport públic col·lectius, ja advertien el que acabarien provocant: Més i més vehicles privats a l'illa, que l'acabarien duguent pràcticament a un col·lapse, com per desgràcia així ha anat passant.

Tenien raó totes aquelles veus que advertíem del que acabaria passant. I així ha estat, i ara ens toca córrer per intentar posar-hi una mica de remei.

Així, durant la legislatura del president Vicent Torres Guasch, el Consell d'Eivissa va iniciar el debat públic de la regulació, que a Formentera ja estava llançat i a punt de ser aprovat.

Efectivament, podeu imaginar que hi va haver partits polítics, per exemple el Partit Popular, absolutament contraris a aquesta idea.

Celebram, per tant, aquest canvi d'opinió i que avui puguem parlar de pràctica unanimitat sobre aquest assumpte: La necessària regulació de l'entrada de vehicles a l'illa d'Eivissa que avui proposam.

El mes de gener, el grup Socialista va registrar aquesta mateixa proposta, i pareix que va servir per impulsar definitivament la intenció del Partit que governa a les institucions d'Eivissa la posada en marxa d'aquest instrument. Benvingudes siguin totes ses ajudes, totes les espentetes, venguin d'on venguin.

Deia a l'inici que tenim l'ànim reforçat que això anirà endavant.

Perquè, com hem vist als últims dies, els moviments ciutadans, la consciència ciutadana, que s'han de posar nous límits a la nostra illa, és creixent i hi ha qui no vol que desbordi.

Demana, per la meua part, valentia.

Que ningú pensi que pot regular aquesta pressió a consciència, ara afluint, ara contenint, intentant sempre que no reventi.

Valentia i honestetat. No podem anunciar una regulació de vehicles, i al mateix temps aprovar mesures com reobrir el port de Sant Antoni a grans bucs, tornar a créixer en places turístiques, aplicar amnisties urbanístiques, desprotegir territori, provocar més saturació creant més aparcaments de vehicles privats en sòl rústic i moltes altres mesures que veim amb molta preocupació.

La regulació de l'entrada de vehicles no ha de ser una ferramenta per fer servir amb una mà, quan amb l'altra mà se segueix xuclant de la nostra illa fins a esgotar-la.

Els beneficis del turisme han de revertir en el progrés i la millora de les condicions de vida del conjunt de la ciutadania. No podem acceptar que hi hagi treballadors i treballadores que visquin en una caravana o baix una savina perquè ens hem abocat a un model d'illa que no els permet accedir a un habitatge digne.

Ens tornarem a equivocar, si només prenem mesures tàctiques, que s'han de prendre, però que per si soles poc ajudaran si no abordam amb valentia tota la resta.

Demana, per tant, als diputats i a les diputades que donin suport a la proposició de Llei de control de l'afluència de vehicles a l'illa d'Eivissa, i els demana també que es preocupin d'abordar totes les altres urgències socials, territorial i mediambientals que té la nostra estimada illa d'Eivissa.

Moltes gràcies.

PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS, 4 DE JUNY DE 2024